

РЕШЕНИЕ

№ 4279

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 04.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **79** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна Инфраструктура”, със седалище [населено място], [улица], представлявана от Председателя на УС-инж. Г. Т., чрез процесуалния си представител А. Т., срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-18 от 06.12.2019г. на Директора на Дирекция “Координация на програми и проекти” и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма ТТИ към МИТС, с което се налага финансова корекция в размер на 140556 лв без ДДС по сключено допълнително споразумение №1 към договор № 164/30.12.2015г., с предмет: „Супервизия на проектиране и строителство на автомагистрала "С." Л. 3.1”.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Посочено е, че решението на УО на ОПТТИ не е съобразено с материално-правните разпоредби на ЗУСЕСИФ и Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ. Издаденият административен акт не е мотивиран и не са обсъдени всички обстоятелства от значение за формиране на извода за извършено нарушение. Анализира подробно договор с № 163/30.12.2015г и допълнително споразумение №1 към договор № 164/30.12.2015г и връзката между тях.

По подробно изложените съображения е направено искане за отмяна на оспореното решение, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание чрез процесуален представител, жалбоподателя поддържа жалбата и излага подробни доводи за нейната основателност.

Ответникът по жалбата - Директорът на Дирекция „Координация на програми и проекти“ в МТИТС в качеството на Ръководител на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“, чрез процесуалния си представител по делото, в съдебно заседание и представеното писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че оспореното решение е издадено от материално компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и при съобразяване с целта на закона.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорването е осъществено от легитимирано лице с правен интерес - адресат на Решение № ФК-18 от 06.12.2019г. на Ръководителя на УО на ОПТТИ, в законово регламентирания срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност съгласно чл.73, ал.4 от ЗУСЕСИФ, поради което е процесуално допустимо. По същество жалбата е неоснователна.

В чл.69, ал.1 от ЗУСЕСИФ е предвидено, че управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Съгласно разпоредбата на чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. В разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕСИФ е регламентирано, че органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните органи, като съгласно ал.5 на чл.9 от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. И. оспореното решение инж.Г. В. – директор на Дирекция „Координация на програми и проекти“ е надлежно оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на УО на оперативна програма, ОПТТИ 2014 – 2020г., съгласно Заповед №РД-08-415/04.10.2018г /л.107 от делото / .

С оглед на това съдът намира, че процесното решение е издадено от компетентен орган. Спазени са също изискванията за форма на административния акт и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие и в рамките на надлежно възложените му правомощия, в т.ч тези по чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ – за постановяване на актове за определяне на финансови корекции. Твърдението за немотивираност на № ФК-18 от 06.12.2019г. на Директора на Дирекция “Координация на програми и проекти” и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма ТТИ към МИТС, изложено в жалбата е неоснователно. Съгласно чл.71 от ЗУСЕСИФ, с извършването на финансови корекции се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ или се намалява размерът на изразходваните средства – допустими разходи по проект, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския

съюз и българското законодателство. Основанията за определяне на финансова корекция нормативно са регламентирани в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, като съгласно чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ такова основание е и нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ. Именно на това основание е наложена ФК на жалбоподателя в настоящия процес. Държавите-членки, съгласно чл. 143 (1) от Регламент № 1303/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета, носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. А съгласно чл. 122 (2) Регламент № 1303/ 2013, държавите-членки предотвратяват, откриват и коригират нередностите и възстановяват неправомерно платените суми. Дефиницията за „нередност“ се съдържа в чл. 2 (36) на Регламент № 1303/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета, съгласно която норма „нередност“ е всяко нарушение на правото на ЕС, произтичащо от действие или бездействие на икономически субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Следователно определянето на едно действие или бездействие на икономически субект като „нередност“, изисква наличието на три елемента от обективна страна: 1. Действие или бездействие на икономически оператор; 2. Това действие или бездействие да води до нарушение на правото на ЕС или на националното право, свързано с неговото прилагане и 3. Да има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

Безспорно АПИ има качеството на икономически субект по см. на чл. 2 (37) от Регламент № 1303/2013, защото участва в изпълнението на помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове и в случая е бенефициент по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“, във връзка с реализацията на инфраструктурен проект „Автомагистрала „С.“ Л. 3.1, 3.3 и тунел „Железница“, финансиран по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“. В това си качество е бил възложител по договор № 164/30.12.2015г., с предмет: „Супервизия на проектиране и строителство на автомагистрала "С." Л. 3.1” и е нарушил разпоредбите на ЗОП ,сключвайки допълнително споразумение №1 към договор № 164/30.12.2015г.

Налице са и втората и третата предпоставка ,обулавящи нередност по смисъла на чл. 2 (36) на Регламент № 1303/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета,поради следното:

С горещитирания договор № 164/30.12.2015г между НК „Стратегически инфраструктурни проекти“,чиито правоприменник е АПИ,в качеството му на възложител и е договорено /възложено/ извършването на супервизия на проектиране и строителство на Автомагистрала „С.“ Л. 3.1 – стр.33 и сл. от делото. Срокът за изпълнение на услугите е посочен в Приложение № 1 от цитирания договор ,а възнаграждението за услугите и условията при които то става дължимо са определени в Приложение №3 от същия.

Тези съществени за поръчката елементи са изменени с Допълнително споразумение № 1/30.08.2019г /стр.29 и сл. от делото / както следва :

- Предварително уговорения срок за извършване на услугата от 60 месеца /считано от датата на сключване на договора/ по т.1.3 е изменен на 64месеца или

увеличение от 4 месеца

- Максимално допустимото възнаграждениена изпълнителя в размер на 1695249 лв без ДДС ,съгласно т.2.1 към т.2 се променя в размер на 1835805лв -изменена е съответно и таблица от т.1.1 към т.1 „Формиране на възнаграждението“ по етапи ,съобразно таблицата на стр.31.

Споразумението е сключено въз основа на решение на УС на АПИ ,взето с протокол № 23058/19 от 29.08.2019г ,след съобразяване на извънредно възникналите обстоятелства във връзка с договор № 163/30.12.2015г и допълнително споразумение към него от 28.06.2019г ,подробно описани в част I „Установителна част „ от Допълнително споразумение № 1/30.08.2019г към договор № 164/30.12.2015г / от стр.29 – 30 от делото / .

От проведените предварителни археологически проучвания - издирване на археологически обекти, в рамките на участъка на Л. 3.1 на АМ „С.“ са регистрирани 5 археологически обекта - 4 с определена мярка за опазване: „предварително археологическо проучване“ и един обект попадащ извън сервитута на автомагистралата.По време на археологическото проучване се разкрива селище от римската императорска епоха. Във връзка със създалия се казус с опазването на археологически Обект 3. 2, край селата Зелен Дол и П., [населено място], от км 359+625 до км 360+080 по трасето на АМ „С.“ Л. 3.1 и до получаване на разпореждане от компетентните институции за предприемане на конкретни действия, на 15.05.2018 г. Инженерът по проекта - ДЗЗД „СН АМ С. Л. 3.1“ инструктира Изпълнителя, временно да преустанови строителните работи в участъка от км 359+068 до км 360+950. За опазване на недвижимо културно наследство,касаещо преместване и теренна консервация на откритите обекти, страните по договор № 163/30.12.2015г.,подписват допълнително споразумение на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП , съгласно което в подклауза 4.24„Находки“ на договорно споразумение №163/30.12.2015г. за проектиране и строителство на АМ„ С.“ Л. 3.1,в края на първи абзац,е добавено следното,че:„Изпълнителят ще предприеме действия по преместване и теренна консервация на археологически ценности на археологически структури на: Римска вила, Римска баня, Антична гробница, Раннохристиянска църква и пещи за керамика в сервитута на АМ „С.“, участък от км 359+625 до км 360+080, на АМ „С.“ Л. 3.1, в землищата на [населено място] и [населено място]“.Тези обстоятелства са наложили изпълнението на проектирането и строителството на Л. 3.1 да бъде удължено .

Управляващият орган /УО/ е започнал процедура за администриране на нередност по своя инициатива, на основание чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с извършена проверка на допълнително споразумение №1 към договор № 164 от 30.12.2015 г. с изпълнител ДЗЗД [фирма] на стойност 1 695 249,00 лв. без ДДС, сключен след провеждане на открита процедура по ЗОП за услуга с предмет: „Супервизия на проектиране и строителство на автомагистрала "С." Л. 3.1" по проект ВО16МЮР001-2.001-0001 „Автомагистрала „С." Л. 3 - Л. 3.1., Л. 3.3 и тунел „Железница“.

Констатирано е незаконосъобразно изменение на договора за обществена поръчка ,доколкото с допълнително споразумение №1 към договор № 164/ 30.12.2015 г. се променя срокът и крайната цена по договора.

Срокът на договора се удължава с 4 месеца съгласно допълнителното споразумение. От доклад № 93-01-7061/ 27.08.2019 г. на директор на дирекция „Изпълнение на

проекти по ОПТТИ 2014-2020" и установителната част на споразумението се стига до извода, че договорът следва да се удължи със 142 дни - 78 дни поради удължаване на времето за строителство заради непредвидени обстоятелства, изразяващи се в допълнителни археологически проучвания и 64 дни удължаване на подготвителния етап. Видно от текста на допълнителното споразумение е, че удължението е със 120 дни. От представените документи обаче, за УО не ставало ясно как е определен размерът на удължението със 120 дни.

Ответника в настоящия процес не приема за меродавен извода на бенефициента, че са налице 64 дни закъснения по договора, така както е описано в установителната част на допълнителното споразумение. Обстоятелството, че договорът за супервизия е започнал 42 дни по-рано от договора за строителство, е заложено предварително в договора, тъй като съгласно клауза 4.1 от Приложение № 1 от договор № 164/30.12.2015 г. начална дата на същия се счита датата на подписване на договора, а при договор №163/ 30.12.2015 г., който е за строителството е предвидено, че началната дата е от получаване за известие за дата на започване. Съгласно под-клауза 8.1. от общите условия на Договор №163/ 30.12.2015 г. „Инженерът трябва да даде на Изпълнителя предизвестие от не по-малко от 7 дни за Датата за Започване. Освен ако не е посочено друго в Специфичните Условия, Датата за Започване трябва да бъде в рамките на 42 дни от получаването от Изпълнителя на Писмото за Приемане". Следователно, този период от 42 дни е договорно установен. Той е предвиден в срока на договора за супервизия, като размерът на този период е по преценка на Инженера. Инженерът по договор № 164/ 30.12.2015 г. е определил дата на започване на 10.02.2016 г., т.е. възползвал се е от възможността да определи започване на 42-я ден, поради което УО не счита, че има основание за удължаване на договора с тези 42 дни, тъй като през това време същият е изпълнявал задълженията си по действащ договор. Останалите 22 дни се дължат на закъснение в представянето на техническия проект от страна изпълнителя, за което същият е санкциониран. Затова УО приема за основателни само тези 22 дни от общия срок от 64 дни.

По отношение на останалите 78 дни, дължащи се на възникнала археология и спирането на работите по част от трасето заради нея, УО приема, че са основателни тъй като срокът на договор №163/ 30.12.2015 г. основателно е изменен със 78 дни.

Към момента договор №164/ 30.12.2015 г. е действащ договор и срокът му не е изтекъл. Налице е промяна само във вътрешните срокове на „Подготвителен етап преди строителство" и „Строителство", като разпределението на 60 месеца между етапите в Приложение №3 към договора е прогнозно и ориентировъчно. С оглед на това УО не твърди, че няма необходимост от удължаване на срока на договора за супервизия с цел предоставяне на необходимите дейности по реда на ЗУТ, а че удължаването на срока с 42 дни, дължащо се на разминаването в стартирането на двата договора - №163 и №164 няма правна обусловеност т.е е неоснователно. Съгласно клауза 4.1 от Приложение №1 от договор №164/ 30.12.2015 г. начална дата на същия се счита датата на подписване на договора, а при договора за строителството №163/ 30.12.2015 г., е предвидено да стартира от получаване за известие за дата на започване. Съгласно под-клауза 8.1 от Общите условия на Договор № 163/30.12.2015г „Инженера трябва да даде на Изпълнителя предизвестие от не по-малко от 7 дни за Датата за Започване. Освен ако не е посочено друго в Специфичните Условия, Датата за Започване трябва да бъде в рамките на 42 дни от получаването от Изпълнителя на Писмото за Приемане". Следователно, този период от 42 дни е предварително

договорен , като размерът на този период е по преценка на Инженера. УО е посочил ,че не приема довода на бенефициента, че двата договора за строителство и надзор не са правно обвързани. Договорът на Инженера се явява акцесорен и обслужващ по отношение на Договора за строителство. Без договор за строителство не може да има договор за надзор. Това действително са различни договори, предвиждащи различни права и задължения, но са обвързани един с друг. Следователно, не е правно ирелевантно кога е влязъл в сила договорът за строителство. Тези изводи на УО се споделят изцяло от съда. В. не е взел предвид, при определяне на срока на договора за супервизия, евентуалната невъзможност за покриване на сроковете за изпълнение на договорите за супервизия и за проектиране и строителство. С други думи удължаването на срока с 42 дни е договорено предварително и това изменение на договор № 164/30.12.2015г с допълнително споразумение № 1 / 30.08.2019г не е направено поради възникнали непредвидени обстоятелства т.е в хипотезата на чл.116 ал.1 т.3 от ЗОП . Съгласно тази разпоредба договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения могат да бъдат изменяни , когато поради обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, е възникнала необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на договора или рамковото споразумение.

Извода ,че е налице нарушение на чл.116, ал.1, т.3 във връзка с ал.2 от ЗОП, изразяващо се в незаконосъобразно изменение на договор по отношение на удължен срок на „Подготвителен етап преди строителството" в частта от 42 дни като допълнителен срок е правилен и законосъобразен.

По отношение на увеличената цена на договор №164/ 30.12.2015 г.,съдът намира следното:

С допълнително споразумение №1 е изменено максимално допустимото възнаграждение, и е променено прогнозното количество между етапи 1 и 2 в Приложение №3 към договора,въпреки че в клауза 1.6 от Приложение №3 към договора е предвидено, че всички посочени стойности, формиращи възнаграждението на Изпълнителя, са окончателни и фиксирани за целия период на предоставяне на услугите по договора. Всякакви допълнителни претенции за възнаграждение от страна на Изпълнителя във връзка с изпълнението на услугите по договора, независимо от основанието им, са недопустими . Клауза 2.2 от Приложение №3, също изрично не допуска изменение на цената в посока увеличението ѝ : „По реда на договора на Изпълнителя не може да бъдат изплатени суми по-високи от максимално допустимото възнаграждение".

Следователно, посочената максимално допустима цена на договор №164/ 30.12.2015 г. е крайна и се заплаща за всички извършени услуги, и разпределението ѝ по месеци е ориентировъчно, като не обвързва Възложителя да увеличава цената при промяна на вътрешните срокове за изпълнение на договора.С оглед на това и доколкото договора за

супервизия е действащ ,то окончателната цена ,която възложителя дължи на изпълнителя е тази която е договорена в договор № 164/30.12.2015г и не може да бъде променяна дори наличието на непредвидени обстоятелства,налагащи удължаване на срока на действие на договора за супервизия.

Не може да се приеме за основателна тезата на жалбоподателя ,че възнаграждението на Изпълнителя се формира на база ориентиращ брой месеци за всеки етап от изпълнението на услугата,по фиксирана единична цена за съответния етап т.е че единствения фиксиран елемент е единичната цена на месец,която не може да бъде променяна, като същата следва да се умножи по броя месеци ,които са ориентиращи. Налагането на подобна „месечна ставка“ при определяне на договореното възнаграждение по договор за супервизия № 164/30.12.2015г е в пълно противоречие не само с цялостността подход за формиране на възнаграждението , договорен и обективиран в Приложение № 3 от договора / стр.79 и сл./ ,но и с основните характеристики на договора за обществена поръчка по смисъла на §2 т.4 от ДР на ЗОП. Съгласно т.1.1 от Приложение №3 месечните плащания се формират на база посочените единични цени в таблицата ,съобразно действително предоставените услуги според договореното между Възложителя и Изпълнителя и подлежат на удръжки съгласно договора. В хипотеза като настоящата , когато строителните работи са спрени за определен период от време , изрично страните са уговорили в т.1.3;1.4 и т.1.5 с колко се намалява приложимата месечна цена. Никъде не е предвидено ,че удължаването на срока налага увеличение на възнаграждението на изпълнителя респ. че месечната стойност на дейностите по договора следва да се умножи по съотв.месеци с които изпълнението на договора е удължено . Този подход е логичен ,тъй като ако се приеме обратното ,би се стимулирало неоснователно удължаване на срока на изпълнение на договора с цел получаване на по-високо възнаграждение. Действително, съгласно чл.116, ал.2 от ЗОП (обн. в ДВ в бр.13 от 2016 г.), е допустимо увеличение на цената на договор при ограничение до 50 % от стойността на договора,но тази разпоредба е неприложима в случая . Съгласно чл.116,ал.1,т.1от ЗОП договорите за обществени поръчки могат да бъдат изменяни, когато промените са предвидени в документацията за обществената поръчка и в договора чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи, включително клаузи за изменение на цената или опции. В конкретния случай има точна и ясна клауза, която недопуска увеличаване на цената по договора при никакви обстоятелства, поради което, изменението на цената на договора е недопустимо ,при каквито и да било обстоятелства - в т.1.6 от

Приложение № 3 изрично е посочено : „Всички посочени стойности, формиращи възнаграждението на Изпълнителя, са окончателни и фиксирани за целия период на предоставяне на услугите по договора. Всякакви допълнителни претенции за възнаграждение от страна на Изпълнителя във връзка с изпълнението на услугите по договора, независимо от основанието им, са недопустими“ .

Следователно изменението на максимално допустимото възнаграждение от 1 695 249,00 лв. без ДДС на 1 835 805.00 лв. без ДДС е незаконосъобразно и съставлява нарушение по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ във вр. с т.23, б. „а" „Незаконосъобразни изменения на договора за обществена поръчка" от Приложение №1 на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), което е основание за извършване на финансова корекция по реда на чл.73 от ЗУСЕСИФ .

В случая, на основание чл. 3, ал. 2 от Наредбата, правилно е приложен диференциален метод за определяне размера на финансовата корекция, тъй като е възможно точно да бъде определено финансовото отражение. Същото е определено в размер на 140 556 лв. без ДДС, представляващо разликата между допълнително договорената в Допълнително споразумение № 1 към договор № 164 от 30.12.2015 г. стойност в размер на 1 835 805 лв. без ДДС и максимално допустимото възнаграждение по договор № 164 от 30.12.2015 г. на стойност 1 695 249,00 лв. без ДДС.

Предвид това жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение № ФК-18 от 06.12.2019г. на Директора на Дирекция “Координация на програми и проекти” и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма ТТИ към МИТС, като правилно и законосъобразно , следва да се потвърди .

Предвид изхода на делото в полза на ответника ще следва да се присъди претендираното юрисконсулско възнаграждение в размер на 300лв., съгласно чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК и чл.37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното , АССГ- III то отделение , 2 ри –състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна Инфраструктура”, със седалище [населено място], [улица], представлявана от Председателя на УС- инж.

Г. Т., чрез процесуалния си представител А. Т. против Решение за определяне на финансова корекция № ФК-18 от 06.12.2019г на Директор на Дирекция “Координация на програми и проекти” и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма ТТИ, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 9, във връзка с чл. 73, ал. 1 и чл. 72, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е наложена Финансова корекция по договор № 164 от 30.12.2015 г. с изпълнител ДЗЗД „СН АМ С. Л. 3.1.“ в размер на 140 556 лв. без ДДС, представляваща разликата между допълнително договорената в Допълнително споразумение № 1 към договор № 164 от 30.12.2015 г. стойност в размер на 1 835 805 лв. без ДДС и максимално допустимото възнаграждение по договор № 164 от 30.12.2015 г. на стойност 1 695 249,00 лв без ДДС като неоснователна .

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура”, със седалище [населено място], [улица], представлявана от Председателя на УС-инж. Г. Т., да заплати на Министерството на транспорта, [населено място], сумата от 300 /триста/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: